

Turinys

Kronika

Klausimai ganytojams	2
<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Jei norite būti ministras	3
Evangelija mažiesiems	4
Bažnyčios pulsas	6
<i>Pokalbis su arkivysk. Luigi BONAZZI</i> Būkime tikėjimo čempionais!	8
<i>Algimantas RAMONAS</i> Ką žada partijos šeimoms?	10

Didelės ir mažos kryžkelės

Pal. Jurgio Matulaičio gyvenimas paveikslėliuose: I Pasaulinis karas	12
<i>Ses. Viktorija PLEČKAITYTĖ MVS</i> Palaimintojo Jurgio ašaras	13
<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> Taikos giesmė jų žemei ir mano	14
<i>Dr. Irena VAIŠVILAITĖ</i> Bažnyčia ir politika: matulaitiškasis žvilgsnis	16
<i>Kotryna KARNIAUSKAITĖ</i> Šiuolaikiškas, net baisu	18
<i>Antanas GAILIUS</i> Bažnyčia ir valstybė	19
<i>Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC</i> Kam įkvepia Tėvynės meilė?	20
<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Biblija: tautų vienybės nėra, bet ją galima pasiekti	21
<i>Zita VASILIAUSKAITĖ</i> Kaip žvejojami rinkėjų balsai	22
Kitur Tėvynės niekada nesurasi	24

Kaip vyrą ir moterį sukūrė juos

Nuolat įsimylėję	25
Laikas šeimai	26

Veidu į vaiką

<i>Paul LEMOINE</i> Kai mažyliu rūpinasi svetimi	28
---	----

Akiračiai

Šventasis Rapolas Kalinauskas	30
-------------------------------	----

Atokvėpio valandai

<i>Gabrielė GAILIŪTĖ</i> Stebuklas prieš beprotybę	33
---	----

Sveikata

Blogas burnos kvapas	34
----------------------	----

Mandagumas mūsų kasdienis

Chamas	35
--------	----

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Šis tas apie valdžią	36
---	----

Mielieji „Artumos“ bičiuliai,

ar teko Jums girdėti, kad toje Katalikų Bažnyčioje – nyku ir nuobodu? Absoliuti nesąmonė! Mąža, kad jau kiekvieną dieną Bažnyčia *švenčia* kokią nors šventę ar bent šventąjį, tai žiū, nebaigę dar palaimintajam Jurgiui Matulaičiui skirtųjų metų, šį spalį jau pradėdame *švęsti* naujus (!) Tikėjimo metus. Nors Lietuvos ganytojai, prieš skelbdami metus Palaimintojo garbei, turbūt net nenutuokė apie popiežiaus sumanymą ateinantiesiems metams, tačiau tai dar labiau paliudija, kad juos vis jungia ta pati Šventa Dvasia! Mat, kaip vėliau išaiškėjo, Šventasis Tėvas kvietė net ištikus praėjusius metus ruošti tam šventimui, ogi pasiruošimui jis siūlė žvelgti į prieš mus gyvenusius šventuosius – „tikėjimo čempionus“. Taigi, pasirodo, mes tą ir veikėm tuos metus, kad vis įsižiūrėti bandėm ir tebebandom į Jurgio Matulaičio veidą – to didžio mūsų šventojo, kuris dėl mūsų pačių apsilaidimo vis dar tituluojamas palaimintuoju... (Tačiau jaučiu, jau tuoj tuoj ir šitą savo bėdą nugalėsime, nes, vos pažvelgę jam į akis, galime pamatyti ne kažką, o tik Kristaus veido šviesą.)

Neįsivaizduoju tad, kokių gi dar malonių Viešpaties ruošia mums (ir man, ir netgi Tau!) tais beprasidedančiais Tikėjimo malonės metais, jei vien pasirengimas jiems buvo šitoks?! Tačiau žinau tikrai, kad tai – visai ne dangiška manà, o mano pilkai šiandienybei tėvo Jurgio pamokos tiesiog kapitalinės. Antai, pvz., rinkimai mums ant nosies, t. y. ausyse, akyse, televizoriuose ir visur, kur kandidatų fantazija ir pinigine leidžia, ir jeigu ne palaimintasis Matulaitis, oj, Mielieji mano, ui, ai, ei, ojoj, koks piktas būčiau buvęs aš dabar... Nežinau, kaip Jums, bet man šitie rinkimai tokie sunkūs rodėsi artėja, kad net baisu, kad net norėjau šičia viską Jums išklot, kad šitaip dar net nėra buvę... Atrodė man, kad jau beveik pasaulio pabaiga (kaip tyčia – juk 2012!), nes partija, už kurią tiek metų balsavau, per šią kadenciją nors ir nuveikė šį tą geresnio, tačiau, ypač pastaraisiais metais, išdavė ne tiek mane, bet savo principus, vertybių vėliavom mojavė, o elgėsi kaip bailys bestuburis, pabūgęs žmogiškojo teismo labiau nei Dievo... Ir štai tada, kai, regis, tuoj tuoj išmuš saugiklius pykčio karštis, priėjo tėvas Jurgis ir švelniai pašnibždėjo: „Nejaugi tu dar vis manai nugalėsiąs blogį piktumu?!“ O ne, tiktai ne šitai! Negi ir čia, o, šventas Jurgi, galioja visa tai, kas atrodė normalu tik dvasinėse aukštumose?! Jis nieko neatsakė, tik nusišypsojo... Jo šypsenoje negalėjai neatpažinti Veido, kurio Šviesoj atsiveria Dangus, t. y. nušvinta protas.

Todėl, Brangieji, ir šioji „Artuma“ visai ne apie dangiškąsias žydrynes, bet apie labai matulaitiškus dalykus – *Bažnyčią* ir *politiką*, *katalikus* ir *rinkimus*, „savus“ ir „svetimus“... O nuo viršelio šįkart tenušvinta Jums tas atvaizdas, kurį Vatikane parinko būti Tikėjimo metų ikona, su viltimi, kad ir jos dėka atpažinsim gyvą Veidą. Ir dar, ačiū arkivyskupui Tamkevičiui – su šiuo žurnalu kiekvienas dovanų gaunate ir laišką, kurį ta proga mums parašė popiežius Benediktas XVI ir pavadino *Porta Fidei/Tikėjimo vartai* – tai tarsi Švento Tėvo mini katekizmas, idant lengviau atsivertų tie Dangaus vartai (ne tik man, bet ir Tau!).

Darius Chmieliauskas

Viršelyje – Kristus Valdovas (Pantokratorius). Tikėjimo metams parinkta ikona. *Cefalu katedros mozaika. Sicilija, apie 1145–1160 m.*